

תת"ע 8104/09/19 - מוחמד עומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8104-09-19 מדינת ישראל נ' מוחמד עומר
תיק חיצוני: 10154197163

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רוני פרסון
מבקש	מוחמד עומר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 5.11.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,800 ₪.
3. המבקש טען כי לאחר קבלת הדו"ח שלח למרכז לפניות נהגים בקשה להישפט, וקיבל הודעה לפיה בקשתו התקבלה וכי זימון למשפט יישלח לו במועד מאוחר יותר. טען כי ימים ספורים לפני הגשת בקשתו כאן קיבל בדואר להפתעתו עותק מפסק הדין ושובר לתשלום קנס. טען כי מעולם לא קיבל הזמנה לדיון וכי ב"כ המאשימה לא הציגה בעת הדיון אישור מסירה בפני בית המשפט. טען כי עוד במעמד קבלת הדו"ח אמר לשוטר כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי סיכויי הגנתו טובים. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין וביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי קיים אישור מסירה כדין וכי אי התייצבות המבקש לדיון מעידה על זלזול ואי אחריות מצידו.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי

עמוד 1

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבקש כפי שצוינה על ידי המבקש בבקשתו להישפט וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ולא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. בנוסף, כפי שהצהיר המבקש, וכפי שעולה מהתיק האלקטרוני, גזר הדין נשלח לכתובתו של המבקש והתקבל לידי, ללא קושי.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.3.20.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' שבט תש"פ, 31 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.